

D ů v o d y :

Dovolací soud neshledal zákonného důvodu, aby rozsudek odvolacího soudu byl změněn nebo zrušen (§ 510 odstavec 3 c. ř. s. v doslovu čl. I. č. 3 zákona č. 251/34 Sb. z. a n.). K vývodům dovolatelovým se připomíná, že vyúčtování není jednáním úpadkyně a není právním jednáním, nýbrž jest to početní úkon, sestavení výpočtu věřitelky úpadkyně, a jako takové nemůže býti předmětem odpůrčího nároku. Jím mohou býti jen jednotlivá právní jednání úpadkyně, na nichž se zakládají jednotlivé položky vyúčtování, ať na straně »dal« anebo »má dáti«. Odporuje-li žalovaný jen jedinému právnímu jednání úpadkyně, totiž postoupení pohledávek 17.441 Kč 95 h, zůstávají nedotčena ostatní právní jednání, na nichž se zakládají zbývající položky vyúčtování, když jejich pravost a správnost byla ve sporu zjištěna. Správce konkursní podstaty neměl proto důvodu, aby popřel v konkursu zbývající položky vyúčtování pouze pro odporovatelnost postupu, a nebyl by tím pozbyl práva odporovati postupu pohledávek, poněvadž postup se netýkal částky do konkursu přihlášené, nýbrž částky (17.441 Kč 95 h) nepřihlášené, která nebyla předmětem jednání při zkušebním roku. I kdyby byl uznal přihlášenou částku, byl by mohl odporovati zvláštní žalobou postupu pohledávek a neměl zájmu na tom, aby věřitelka přihlásila do konkursu o 17.441 Kč 95 h více, neboť zvítězí-li správce se žalobou odpůrčí, jest věcí věřitelky, zda neúčinné krytí své další pohledávky 17.441 Kč 95 h chce nebo nechce ke konkursu přihlásiti.

Čís. 14848.

Není nezákonností, byl-li zapsán do obchodního rejstříku jako člen správní rady cizozemec pod podmínkou, že bude prokázána vzájemnost.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1936, R I 1339/35.)

Rejstříkový soud zapsal do obchodního rejstříku akciovou společnost »P.«, zápis člena správní rady Emila T-a učinil však závislým na tom, že bude podán ohledně něho doklad o státní příslušnosti a vzájemnosti. Rekursní soud nevyhověl rekursu. **D ů v o d y :** Podmínkou zápisu do obchodního rejstříku, jde-li o cizozemce, je průkaz vzájemnosti dle § 33 obč. zák. a potvrzení ministerstva spravedlnosti dle sdělení čís. 115 Věstník min. sprav. z r. 1926, že vzájemnosti je šetřeno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Rekurentka napadá souhlasná usnesení nižších soudů pro nezákonnost (§ 46 (2) zák. č. 100/41 Sb. z. a n.), činí tak neprávem, poněvadž výklad rekursního soudu v příčině předpisů § 33 obč. z. o nutném prů-

kazu vzájemnosti nepřičí se jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo neb mělo býti použito na případ (čl. V zák. č. 251/34 sb. z. a n.) a je ve shodě se sdělením ministerstva spravedlnosti, uveřejněným pod č. 28 jeho věstníku 1935 str. 42.

Čís. 14849.

K vlád. nař. čís. 142/34 Sb. z. a n.

Obsah ochrany poskytnuté zemědělcům podle vlád. nař. čís. 142/34 jest širší než podle zák. čís. 33/34 v doslovu vlád. nař. čís. 259/34 potud, že kategorie pohledávek, pro které se dává podle § 2 vlád. nař. čís. 142/34 exekuci volný průchod, je méně rozsáhlá, než ustanovuje § 3 zák. čís. 33/34.

(Rozh. ze dne 9. ledna 1936, R I 1233/35.)

P r v ý s o u d povolil dne 18. června 1935 Zemědělské pojišťovně podle platebního jejího výměru ze dne 10. října 1934 exekuci nuceným zřízením práva zástavního na nemovitostech povinných. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl. **D ů v o d y:** Dle § 1 vlád. nař. čís. 142/34 (258/34) nemohou býti proti zemědělcům, kteří provozují zemědělský podnik výhradně aneb převážně v okresech, zvláště postižených neúrodou obilnin a píce, pohledávky vymáhány do 31. prosince 1935. Povinní jsou v návrhu exekucním označeni jako statkáři a to v okrese, na nějž se dle § 1 odst. 2 výše citovaného nařízení uvedený zákaz vztahuje. Z exekucního návrhu sice není zřejmo, jsou-li povinní skutečně zemědělci ve smyslu uvedených vládních nařízení, avšak označení jich jako statkářů dává podklad možnosti, že o takové zemědělce jde a proto bylo dle předpisu § 54 odst. 3 ex. ř. povinností strany vymáhající, aby ve svém návrhu uvedla a osvědčila, že tomu tak není a že nic nebrání povolení navrhované exekuce. V daném případě jedná se o běžnou peněžitou pohledávku nepožívající přednostního práva ve smyslu § 2 vlád. nař. čís. 142/34, 258/34, a sice patrně o pohledávku vzniklou nezaplacením pojistných příspěvků, na kterou by se nevztahoval ani § 3 lit. d) zákona čís. 33/34, jehož ustanovení jednájící o pojistných premiích vztahuje se toliko na dávky vybírané a placené podle pojišťovací smlouvy, nikoliv však na pojistné ukládané a placené podle předpisů veřejnoprávních a podle zákonů sociálních.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Otázku stěžovatelkou nadhozenou, zda proti zemědělci lze (jsou-li tu podmínky vládního nařízení ze dne 13. července 1934 čís. 142 Sb. z. a n. ve znění vládních nařízení čís. 207/34 a 258/34 Sb. z. a n.) povolit exekuci nuceným zřízením práva zástavního, probral a řešil ve smyslu záporném nejvyšší soud v rozhodnutí čís. 14268 Sb. n. s., k ně-